

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3478/2022. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 2.Pf.20.993/2021/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Szánthó Pál ügyvéd) eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Budapest Környéki Törvényszék 2.Pf.20.993/2021/6. számú ítélete, valamint a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 15.P.20.418/2021/23. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a végzések ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [2] 1.1. Az indítványozó perbeli felperes 2013-ban adásvételi szerződéssel szerezte meg az alperesi, 2002-ben alapított társasházban lakását. A társasház közgyűlése írásbeli szavazás útján 2021. február 8-án elfogadta a 3/2021. közgyűlési határozatot, mellyel az indítványozót vállalkozói díj megfizetésére kötelezte. Az indítványozó a 2014. január 19. napján kelt alapító okirat-módosítás semmisségének és a 2/2021. és 3/2021. közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt terjesztett elő keresetet. Állította, hogy a 2014. január 19-i keltezésű „alapító okirat módosítás” elnevezésű okirat a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) egyes rendelkezéseibe ütközik. A 2/2021. és 3/2021. közgyűlési határozatok érvénytelenek, mert a tulajdonostárs nem kötelezhető a közös tulajdonban lévő épületrésszel kapcsolatos kiadások teljes összegének megfizetésére, legfeljebb tulajdoni hányadának arányában köteles azt viselni, ezért azok sértik a tulajdonhoz való jogát. Az eredeti alapító okirat szerint pedig az érintett terasz közös tulajdonba tartozik, így egy nem létező alapító okirat módosításra hivatkozással kíván az alperes vagyoni hátrányt okozni az indítvány felperesnek. Hangsúlyozta, hogy érvénytelen alapító okirat alapján nem lehet érvényes közgyűlési határozatot hozni.
- [3] A járásbíróság a keresetet mint alaptalant elutasította, és megállapította, hogy az alapító okirat módosítása megtörtént 2014. január 19-én, mellyel a társasház az indítványozó tulajdoni illetőségéhez tartozónak jelölte meg a hozzá tartozó teraszt is. Ezért a 3/2021. számú határozat, mely az indítványozó tulajdonában álló lakáshoz tartozó tetőterasz felújításával felmerült költségek megfizetésére kötelezte az indítványozót, nem ütközik sem az alapító okiratba, illetve nem sérti a felperes tulajdonosi jogait sem tekintettel a Tht. 20. § (1) bekezdés a) pontjára, mely szerint a tulajdonostárs köteles fenntartani a külön tulajdonában álló lakást.
- [4] Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elbírálása során tévesen alkalmazta az irányadó anyagi jogszabályokat és megsértette az eljárás lefolytatására vonatkozó szabályokat is. A másodfokon eljáró törvényszék szerint az elsőfokú bíróság helytálló érdemi elöntést hozott, amelynek részletes, okszerű és logikai ellentmondástól mentes indokát adta, a másodfokú bíróság osztja az elsőfokú ítélet helytálló jogi indokait. A másodfokú bíróság a helytálló elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [6] Az indítványozók szerint sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tulajdonhoz fűződő jogainak sérelme abban áll, hogy az álláspontja szerint semmis, 2014. január 19. napján kelt társasház alapító okirat módosítás megnevezésű dokumentum a korábban közös tulajdonban álló építményrészeket gyakorlatilag

önkényes módon külön tulajdonban állóként tünteti fel, amelynek alapján a korábbi, tulajdoni arányok szerinti költségviseléstől eltérően egyoldalúan kötelezhető a költségek viselésére az épülethez tartozó terrasszal kapcsolatosan. Álláspontja szerint a XIII. cikk (1) bekezdésének sérelme azért állapítható meg, mert a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog magában foglalja az eljárás azon követelményét, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelességeket ténylegesen elbírálja. A XVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jog sérelme az indítványozó álláspontja szerint azon alapul, hogy az elsődleges kereseti kérelmét – a 2014. január 19-i keltezésű társasházi alapító okirat módosítás semmisségének megállapítására vonatkozóan – egyetlen fórum sem bírálta el.

- [7] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [8] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz határidőben érkezett. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], a támadott bírói döntéseket, a Budapest Környéki Törvényszék 2.Pf.20.993/2021/6. számú ítéletét, valamint a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 15.P.20.418/2021/23. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [9] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [10] Az indítványozó által előadottakkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]].
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is emlékeztet arra, hogy tartózkodik a jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról történő állásfoglalástól [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3237/2012. (IX. 28.) AB végzés; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]]. Önmagában az, hogy az indítványozó a bírósági ítélet érvelését tévesnek, magára nézve hátrányosnak tartja, nem alkotmányossági kérdés.
- [12] A felmerülő jogkérdésnek az indítványozó felfogásától eltérő bírói megítélésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság továbbá rámutat töretlen gyakorlatára, miszerint „az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.” [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]] „Sem a jogállamiság elvont elve, [...] sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [13] Az indítványozó panaszában és annak kiegészítésében felvetett kérdések nem alkotmányossági, hanem törvénytességi jellegűek. Az indítványozó a bírósági döntéssel szembeni kifogásait fogalmazza meg, illetve a bíróság jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott ítéletekben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Valójában az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével.
- [14] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [15] 4. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. november 15.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1283/2022.

• • •